N°. 67. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 4 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 29. Mei. Eergisteren hadden wij bijna een ongeluk op den spoorweg van Keulen naar Bonn te betreuren gehad. Even voor deze stad namelijk, werden een paar jonge, krachtige paarden, die voor den ploeg gespannen waren, door den naderenden trein schuw en holden in eene schuinsche rigting op de baan af. De machinist trachtte onmiddelijk den trein in zijne vaart te stuiten. Terwijl de paarden echter dwars over de baan holden, haakte de ploegschaar aan de rails en beide dieren vielen op elkander. Op hetzelfde oogenblik bereikte de locomotief dit punt, doodde een der paarden en sleepte het nog eenige schreden voort. De ploeg, zoowel het ijzer als het houtwerk en de kettingen, werden door de machine doorgesneden, zoodat de navolgende rijtuigen niet eens den minsten schok gevoelden.

— De regering van het groothertogdom Hessen heeft alle *danspartyen* vóór den oogst, met name op de Pinksterdagen, *verboden*, en dit hoofdzakelijk uit hoofde der voortdurende duurte der levensmiddelen.

ENGELAND.

LONDEN, den 27. Mei. Tegenwoordig leven in Barnscourt een vader en zoon, waarvan de vader 121 en de zoon 99 jaren telt. Beiden bezitten nog al hunne geest- en zinsvermogens, en de laatstgenoemde heeft nog geen enkel grijs haar op het hoofd.

— Men leest in een Journal van Cork: Wij hebben een feit vernomen, dat de treurige toestand van ons land veel welsprekender afschildert dan al de redevoeringen en memoriën. Gedurende 6 à 8 maanden werkt de groote stoomzagerij van *Kingstreet*, het grootste etablissement van dat soort in Ierland, dagelijks met 16 of 20 paar zagen ter vervaardiging van planken voor doodkisten, lijsten voor de schepen met landverhuizers en schuttingen voor de hulphospitalen.

— Men schrijft uit New-York van den 22. April. De doctor *Schultz*, geneesheer te Indiana, eene stad in Pensylvanie, ziende dat zijne huwelijks aanvragen bij eene schoone en jonge erfgename, door haar van de hand werden gewezen, heeft eene wreede wraakoefening bedacht die op zijn eigen hoofd is neergekomen. Hij heeft een soort van helsch werktuig vervaardigd, bevattende 2 kilogrammen kruid en voorzien van bliksemend pankruid, dat ontbranden moet, zoodra het met een hard voorwerp in aanraking kwam. De bom, in de slaapkamer van het meisje geworpen, is tegen de stijlen van het raam aangekomen en in de lucht losgebersten. De brokken zijn op het hoofd van den moordenaar nedergekomen, die daardoor het onder-kakebeen verloren heeft en geen kans heeft van te genezen. Een gedeelte van het voorwerk is in eene schuur nedergekomen, die daardoor in brand is geraakt en met 2000 schepels tarwe, die zij bevatte, afgebrand is.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29. Mei. De Haïtische korvet *la Présidente* is, terwijl zij op de reede van Port-au-Prince bezig was saluutschoten te doen, in de lucht gesprongen; door onvoorzigtigheid waarschijnlijk, had het vuur zich aan de kruidkamer medegedeeld.

— Men schrijft uit Madrid dd. 25. Mei

Wij hebben hier in de laatste dagen zulk eene schier ondragelijke warmte gehad, dat verscheidene personen plotseling dood gebleven zijn en velen ziek liggen.

— Het *Journal des Débats*, over het voorstel tot belasting der honden sprekende, geeft zijne verwachting te kennen, dat deze belasting, welke door de Kamer met bijna geene meerderheid algestemd is, eerlang voor goed tot stand zal komen, en betoogt bij deze gelegenheid het billijke en nuttige dezer belasting. In dit betoog toont het blad aan, dat er geene redenen bestaan, waarom de honden van de belasting zouden vrijgesteld blijven; dat de reden, waarom zulks het geval is geweest, vermoedelijk is toe te schrijven aan de voorregten van den adel, wier honden en valken in deze voorregten deelden; dat in Engeland, waar het leenstelsel het eerst omvergeworpen is, ook het eerst eene belasting op de honden gelegd is; verder wijst dit dagblad het nut aan, dat de verschillende gemeenten uit deze belasting konden hebben, daar het getal honden in Frankrijk op niet minder dan 4 millioen wordt begroot, waarvan twee derden in de kategorie van honden van weelde vervallende bij eene belasting van 5 tot 10 franken ongeveer 15 millioen franken zouden opbrengen; ook het te groote getal losloopende honden zoude verminderd worden. Ten slotte berekent het blad, dat deze dierlijke bevolking in Frankrijk ongeveer voor 60 millioen aan voedsel opeet, van welk voedsel andere nuttiger dieren, zooals de varkens, hun deel konden gebruiken.

BELGIE.

BRUSSEL, den 27. Mei. Uit St. Marguerite (Vlaanderen) schrijft men: in de omstreken dezer gemeente en in de polders van het land van Cadzand vertoont zich sedert kort eene zonderlinge ziekte, waarvan de geneesheeren tot nu toe geene voorbeelden kennen, en welke zij de *aardappelziekte* noemen. Even als het loof van deze aardvrucht, wordt dat gedeelte van de opperhuid, hetwelk aan de lucht is blootgesteld, eerst met gele, later met bruine en eindelijk met bijna zwarte vlekken overdekt, en het verdwijnen van deze vlekken gaat verzeld van eene bijna ondragelijke pijn, welke gedurende haar aanwezen blijft voortduren en den lijder volstrekt allen slaap ontrooft. Tot nog toe heeft deze ziekte geene slagtoffers gemaakt, en zij schijnt te wijken door het opleggen van versch gras hetwelk dikwijls moet ververscht worden.

— Gisteren ochtend is een geweldig onweder over de stad Brugge losgebersten. De bliksem is in de hal geslagen, dwars door de wachtkamer gevlogen en heeft den luitenant der wacht, hoezeer gelukkig met gering letsel, tegen den muur geworpen.

— De Israëliten van Offenbach zijn het voorbeeld hunner geloofsgenooten te Koningsbergen gevolgd en hebben de plegtigheden van den sabbath van Zaturdag op Zondag overgebragt.

— De daling der graanprijzen blijft steeds voortgaan. Op de markt van Namen van den 29. is zij zeer aanmerkelijk geweest. De inlandsche granen, beste kwaliteit, werden gemakkelijk tegen 50 franken de zak van 100 kilogrammen verkocht; de buitenlandsche granen zijn tot 48 en zelfs tot 47 franken gedaald. Deze gunstige crisis zal daarbij niet blijven stilstaan. Men heeft nu zelfs de groote graanhandelaren genoemd, die dringende orders van verkoop aan hunne correspondenten hebben afgezonden. Overigens is die daling algemeen, zoo te Leuven, Brussel, Antwerpen als Bergen.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 31. Mei. Heden had alhier de opening plaats der 4e sectie van den Hollandschen ijzeren spoorweg. Reeds vroegtijdig was aan de stad, in den omtrek van het stationplein, een feestelijk aanzien gegeven. Het hulpstationgebouw was zoo wel binnen als buiten met vlaggen, bloemen en groen versierd, en prijkte met eenige Chassinetten. Tegenover het hulpstation was een prachtige muziektempel opgerigt, aan welks beide zijden een tent was opgeslagen voor de verschillende genoodigden. Tegen twaalf ure waren de treinen in 't gezigt: eerst kwam de locomotief *Amsterdam* als éclaireur aan; daarop volgde de locomotief *Rotterdam*, welke zes wagens voorttrok, onmiddellijk kwam de locomotief *'s Gravenhage*, als éclaireur en de locomotief *Haarlem* met zeven wagens. De feestgenooten, waaronder prins *Hendrik*, de minister van marine, de secretarissen-generaal van buiten- en binnenlandsche zaken, werden dadelijk gerecipieerd; onder de muziek van het korps der stedelijke schutterij nam de prins de verschillende werken voor den spoorweg in oogenschouw. Omstreeks 2 ure werd door de regering in de societeit *Harmonie* een dejeuner van 200 converts gegeven, hetwelk tot half 7 ure duurde, en waarbij door toasten aan de koninklijke familie zoowel als aan de welvaart van het vaderland herdacht werd. Tegen 7 ure werden de gasten door de treinen weder huiswaarts gevoerd.

ARNHEM, den 1. Junij. Op het oogenblik ontvangen wij het officiense berigt uit Zutphen, dat *Jan ter Linde* sedert den 21. mei j. l. zich aldaar in arrest bevindt. Volgens zijn zeggen, was hij op reis naar den Haag, met het oogmerk Z. M. om gratie te verzoeken, daar hij gehoord had, dat de regtbank te Zutphen hem tot gevangenisstraf veroordeeld had.

DELFT, den 31. Mei. Alle kwade praktijken worden in onzen tegenwoordigen tijd in het werk gesteld, om zich iets toe te eigenen, dat een ander behoort. Te Lier, een dorp twee uren van hier gelegen, schijnt men zeer begeerig te wezen op paardenstaarten; sedert acht dagen heeft men van onderscheidene landbouwers de paarden in de weide van dit sieraad beroofd: die arme beesten zijn dus verstoken om zich bij het warme weder van de vliegen en andere insecten te ontslaan, en maakt het de voerlieden bij het rijden tevens ook lastig en gevaarlijk: in den nacht van 27. op 28. Mei, heeft men tien paarden op die wijs mishandeld. Ook de gemeentens 't Woud en Papseuw zijn door die zonderlinge dieven bezocht geworden; zij kunnen evenwel verzekerd zijn, dat wanneer zij op heeterdaad betrapt worden, zij eene vriendelijke ontvangst van stevige boeren vuisten te wachten zullen hebben. (*D. C.*)

NIJMEGEN, den 31. Mei. De gunstige weêrsgesteldheid en de voordeelige toestand van al de veldgewassen in deze streken hebben reeds heden op de marktprijzen eenen merkbaren invloed. Koren en aardappelen zijn heden in groote hoeveelheid ter markt aangevoerd; de aardappelen, die voor weinige dagen nog vijf en zes gulden kostten, worden op dit oogenblik reeds voor drie guldens afgegeven en het laat zich aanzien, dat zij voor het eindigen der markt nog lager zullen loopen. De rogge is ook aanmerkelijk minder en gaat, drie à vier guldens lager, tamelijk van de hand. Men schijnt nog lagere prijzen te willen bedingen, zoodat er nog maar traag gekocht wordt. De te veld staande rogge staat in vollen bloei en als men thans de heerlijke akkers, rijk met golvend graan bezet, doorwandelt, zou men al zeer ongevoelig moeten zijn, wanneer men bij het beschouwen van zooveel goeds, niet tot eene dankbare en blijmoedige vreugde gestemd werd, bij zulke gunstige vooruitzigten.

— Op den 24. en 25. dezer maand zijn te Elsenent aangekomen, de Rijks stoomschepen *Cerberus*, *Suriname* en *Samarang*, derwaarts uitgezonden ter opsleping van de graanschepen, die uit de Oostzee naar Nederlandsche havens bestemd zijn en aldaar door tegenwind mogten worden opgehouden.

— Volgens brief van mgr. *Grooff*, bij de redactie van het dagblad *de Tyd* ontvangen, was de *Sophia Maria*, kapt. *Nielsen*, waarmede Z. H W. de reize naar Suriname heeft aanvaard, den 27. Mei in goeden staat zeilende op de hoogte van Douvres. Alles aan boord was welvarende.

— Bijzondere berigten per Overland-Mail uit Neerl. Indie ontvangen, melden dat de Balinezen bij voortduring eene vijandige houding aannemen, welke zelfs van dien aard is, dat eenige mannen en vrouwen, welke de bezetting van ons fort van leeftogt voorzagen, op eene gruwzame wijze door hunne landgenooten zijn vermoord geworden. Men rekende, dat de tweede expeditie tegen Bali, niet voor het volgende jaar zoude worden ten uitvoer gebragt.

INGEZONDEN STUKKEN.

EEN GESPREK.

Op zekeren morgen zat ik, met het hoofd op de hand leunende, verdiept in het bestuderen eener kostbare redevoering van een lid der Tweede Kamer. Voor dat oogenblik had ik niets ernstiger onder handen, en ik besloot eens te berekenen, op hoeveel elke letter van dit oratorisch kunstgewrocht den lande wel te staan kwame. » Zonderlinge bezigheid!" denkt gij. Niet te voorbarig, waarde lezer! is het niet ten allen tijde pligtmatig den loop der specie na te gaan? Hoe dit zij, ik zat zoo, toen een vriend, eenige maanden buiten 's lands geweest zijnde, binnen trad en mij in mijne bezigheden stoorde. Tusschen ons ontstond het volgende gesprek.

Hij. Hoe gaat het, jongen; weer al aan 't studeren?

Ik. Hoe zou het gaan? De grooten klagen dat de wespen hen steken, en ik, een der kleinen klaag ook, en ieder klaagt, en allen hebben reden; doch ik laat mij nog al niet ontmoedigen en ben het eens met Horatius, die, hoewel in betere tijden levende, echter zeer juist zegt: » Dat men onder alle omstandigheden des levens zijne gemoedelijkheid van ziel moet bewaren." Ook zeg ik, met Bredero: » 't kan verkeeren."

JAGT-OVERTREDINGEN IN ENGELAND.

Te regt worden in Engeland luide klagten aangeheven over de voor dezen tijd zoo barbaarsche wetten op het stuk der jagt. Niet alleen wordt hierdoor eene ontzaggelijke uitgestrektheid gronds aan de bebouwing onttrokken, maar ook een allernadeeligste invloed uitgeoefend op de zedelijkheid der behoeftige bevolking van het land. Om hiervan overtuigd te worden, heeft men slechts eenen blik te werpen op eene aan het Parlement medegedeelde en onlangs in het licht verschenen opgave van vonnissen, ter zake van jagt-delicten of van misdaden, welke ten gevolge daarvan in de Petty Sessions, Quarter Sessions (zittingen gehouden door vrederegters), of voor de assisen behandeld zijn. Men vindt hierin eene naauwkeurige opgave van de uitgesproken straffen, met aanduiding van de graafschappen en goederen, waar de overtredingen bedreven zijn. Ofschoon hieruit nog niet alle nadeelige gevolgen der jagtwetten duidelijk blijken, staat men niettemin verbaasd over het groot getal en de gestrengheid der uitgesprokene straffen. Gedurende de jaren 1844, 1845 en 1846 (de opgaven loopen tot de maand augustus) zijn niet minder dan 11.392 personen wegens overtredingen van de jagtwetten in Engeland en Wallis, (in het eerste land 11,006, in het tweede 386) gestraft.

Om alleen van de in Engeland veroordeelden te spreken, zijn daarvan 209 door de assises en 10,797 door de Petty Sessions en Quarter Sessions, dat is door regters die een groot, hartstogtelijk belang bij het behoud van wild hebben, gevonnist. Het aantal stroopers, dat veroordeeld is geworden door de esquires, of landbezitters die zelve jagtgronden hebben, en die te gelijker tijd regter en partij zijn, bedraagt niet minder dan ongeveer 4000; want de opgave van 10,797 veroordeelden loopt slechts over twee en een half jaar, en verscheidene van de veroordeelingen in de graafschappen door de Petty Sessions zijn weggelaten.

Ongetwijfeld mag men dit een ergerlijk verschijnsel en eene uitdaging van den landelijken adeldom aan de openbare meening van onzen tijd noemen! Duizende menschen sterven in Ierland van honger, en de levenden kunnen zich naauwelijks het noodige onderhoud verschaffen, en toch blijven de nobility en de gentry voortgaan met aan hun wild de voedingsmiddelen der menschen te verschaffen. Het laatste jaar was, wegens de buitengewone droogte, zeer gunstig voor dit bevoorregte ongedierte, zoodat, behalve de gewone schade, door hetzelve aangerigt; gedurende den winter, buitengewoon veel nadeel werd toegebragt aan het jonge koren. Een pachter uit Witshire schrijft aan den Economist, dat de hazen en konijnen hem 70 morgen korenland hebben kaal gevreten. Wanneer men veronderstelt, dat het saizoen gunstig was, zal hij ten minste een verlies van 12 schepels per morgen hebben te lijden gehad.

Dit is evenwel nog maar een materiëel nadeel, van minder belang dan het zedelijke, dat de landelijke bevolking door de jagtwetten lijdt, en dit alles dient nergens toe, dan om aan zekere klasse van menschen hunne verveling te benemen. Het zijn niet anders dan de laatste schandelijke overblijfselen van het leenregt.

Onder de stroopers, die de assisen veroordeeld hebben, werden 48 tot gevangenisstraf met gedwongen arbeid gedurende twee jaren, 52 tot deportatie van zeven jaren tot levenslange gevangenisstraf, veroordeeld. Het is waar, dat deze laatste straffen aan verzwarende omstandigheden, aan herhaling der misdaad, toe te schrijven zijn; maar wanneer de strooper zijne straf ondergaan

keeren!". En wanneer ik alomme jobsklagten hoore, over armoede en duren tijd, en dat de schatter het varken veel te hoog heeft geschat, en dat het brood weer een cent opgeslagen is, en dat een meisje uit radeloosheid zich verdronken heeft; – zie, het opdreunen dier eindelooze klaagliederen hoorende, vereenig ik mij met het gezegde van een ander groot man onzer dagen; een gezegde, liefelijk als een lentelnobtje, welsprekend als de taal van CICERO voor de vierschaar van Rome; een gezegde, dat zich PITT niet zoude geschaamd hebben, ofschoon hij het misschien minder laconiek zou hebben gebezigd: „ 't zal toch geen bliksem helpen!" – Moet gij nog vragen vriend hoe het gaat?

Hij. Maar hoe zit het met dat Aardenburgsche Depôt, is dat uitgeput?

Ik. Ja vriend, hoe zou het er meê zitten? Hoe zit het met de grondwets-herziening, met het strafwetboek? Doch, de bestuurders van het Depôt verzamelen nog stukken en fragmenten van stukken, teekenen gesprekken op, en zullen die ter gelegener tijd het licht doen zien.

Hij. Maar wat is het toch eigenlijk voor een ding, is het een genootschap, eene societeit, secte of zoo iets?

Ik. Och neen, jongen! och ja, jongen! net zoo als je 't nemen wilt. Vaderlandsliefde zit er voor; vrijheidszucht en volksliefde, vooruitgang en eergevoel zijn deszelfs bestuurderen; terwijl ijver het secretarisambt bekleedt. Ik ben eigenlijk de hoofd-redacteur. Dus zie je dat het niemand behoeft te ontrusten en het getal van 20 niet te boven gaat.

Hij. Zijn er sedert kort geene stukken gedeponeerd?

Ik. Ja wel; doch dat gaat niet geregeld. De redenen daarvan is, dat ik het best oordeel die op rijm te verzamelen: dat trekt de aandacht, wordt gemakkelijk onthouden en amuseert nog wat. Père BÉRANGER dacht er ook zoo over. Maar gij weet bij ondervinding dat de poëzij geene kunst is, maar ons onvoorziens, even als de derdendaagsche koorts, op het lijf of liever in hart en hersenen komt gevallen. Lees, eer wij verder praten, eens een der laatst vervaardigde stukjes:

't Zal toch geen bliksem helpen.

Wat klaagt gij over slechten tijd
En kommervolle dagen?
't Is al vergeefs hoezeer gij lijdt,
't Is al vergeefs dat klagen;
Geen luide kreet zal van de wond,
Zoo diep, het bloeden stelpen;
Het dreunt zoo luid heel Neêrland rond:
„'t Zal toch geen bliksem helpen!"

Ach! de arme heeft, met noeste vlijt,
Een penningske vergaderd,
Tot weêr de barre wintertijd,
Met sneeuw en stormen, nadert;
Maar, door belasting op 't geslagt,
Komt rouw hem overstelpen;
De laatste penning wordt gebragt:
Zwijg: „'t zal geen bliksem helpen!"

Helaas! het brood is bitter duur,
Van waar die bange dagen?
Niet al het graan tast ge in uw schuur,
Neen, met den Vlaamschen wagen,
Sleept mag're knol nog lasten voort
En zucht, bij 't zweep-gekletter,
Zwijg, Zeeuwen! schoon 't uw hart doorboort,
Bij 's Vlamings lachgeschetter!

De grondwet, — zwijg in godsnaam stil,
Ontgraaf geene oude koeijen;
Gij weet wel dat Behoud niet wil:
Waar durft ge u meê bemoeijen;
De bedelarij, in al haar zwart,
Dool omme langs uw straten
En rijt u in het menschelijk hart....
Daar komen 's lands soldaten!

Uw schoolwet — zwijg, de zondags-wet
Is in de plaats gekomen;
De vrijheid — sukkel ga naar bed,
Daar moogt ge er zoet van droomen.
't Is zonneklaar, wat of ge ook doet,
Het klagen kan niet baten;
Men tikt u zelfs nog op den snoet
Of stoort zich aan geen praten;
Of klinkt soms keur van woordenpraal
Voor Neêrlandsch leeuwenwelpen,
Dan hoort men straks eene andre taal:
„'t Zal toch geen bliksem helpen!"

Mijn vriend verliet mij, in de vaste overtuiging, dat ook *myn* geschrijf geen bliksem helpen zou; doch ik droomde voort en zag de zon ondergaan; hare laatste stralen voorspelden een nieuwen schoonen dag en verlichtten de puinhoopen des forts van behoud.

AARDENBURGS DEPOT. R.

MENGELINGEN.

Benoeming van leden der Provinciale Staten door de kies-collegiën.

Dezer dagen zullen de verschillende kies-collegiën, als naar gewoonte, moeten bijeen komen ter vervulling der vacaturen in de Provinciale Staten, zoo door de gewone tweejarige aftredingen als door sterfgevallen, vertrek naar elders enz. veroorzaakt.

Veel, zeer veel, hangt er van die te doene keuzen voor ons dierbaar vaderland af. Alleen toch door het bewerkstelligen van *goede* keuzen der Provinciale Staten, kan men insgelijks weder waarachtig vaderlandslievende mannen tot leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemen; mannen als THORBECKE, DIRK DONKER CURTIUS, BLUSSÉ, WICHERS, ACKERSDIJK, DE KEMPENAER (te 's Hage) LIPMAN, VAN HASSELT, METMAN, BRUNO TIEDEMAN, BOISSEVAIN, enz. enz.; allen, gelijk bekend is, ijverige voorstanders eener *onmiddelyke* grondwets-herziening en leden der Amstel-Societeit.

Wij bidden dus de kies-collegiën nogmaals toch geene andere dan bekende liberalen, ijverige, vaderlandslievende mannen, of petitionarissen ter grondwets-herziening tot leden der Provinciale Staten te kiezen, daar de toestand van ons dierbaar vaderland ieder oogenblik hagchelijker en kommervoller wordt, duizenden en duizenden het land met have en goed verlaten, ten einde zich aan willekeur en dwingelandij te onttrekken, en diegenen, welke tot deszelfs ondergang zullen hebben medegewerkt, eene zware verantwoording op zich zullen hebben geladen.

Dat men dus alle persoonlijke consideratiën ter zijde stelle en alleen vrage; is de man een warme liberaal, een sommiteit, met één woord, een voorstander der grondwetsherziening en van staatkundigen vooruitgang en vrije handel: of is hij slechts eene ellendige, flaauwe, waauwelende nulliteit, een schijnheilige, een huichelaar? — ziedaar helgeen de kies-collegiën allereerst in aanmerking moeten nemen.

Geene rampzalige nietelingen, al zijn het dan ook baronnen, graven, jonkheeren, ridders of andere rijke aristocraten, moeten meer zitting in 's lands raadzaal nemen; alleen het genie, het talent, kunde, braafheid en burgerdeugd is daar op deszelfs plaats. Geene transactie meer met de vijanden der vrijheid. Geene andere dan ervarene, onafhankelijke personen, ook uit den burgerstand, zonder aanzien van geloofsbelijdenis, moeten voortaan met het mandaat van vertrouwen der kies-collegiën worden vereerd; ook vooral onze roomsche stad- en landgenooten moeten wij dringend aansporen een ijverig gebruik van hunne staatsburgerlijke regten in het vervolg te maken, en verdienstelijke burgers uit hun midden in de kies-collegiën te zenden; mannen van en uit het Volk; geene trotsche, verwaten aristocraten, maar personen, die door de onafhankelijke pers als vrijheidlievend worden aangeduid, vooral, wij herhalen het, uit den BURGERSTAND.

Het hangt alleen van u af, stemgeregtigde *burgers* en kies-collegiën, om van onze zoogenaamde vertegenwoordiging eene waarachtige volksvertegenwoordiging te maken; uwe domheid, lafheid en strafbare onverschilligheid is voornamelijk oorzaak dat zich zoo veel nietelingen in 's lands raadzaal bevinden. Wij kunnen niet nalaten ten slotte de Provinciale Staten van Zuid-Holland en Groningen ernstig toe te roepen: herstelt de fout door u begaan, en benoemt ditmaal met algemeene stemmen den Hoogleeraar THORBECKE en den heer WICHERS, — en geheel Nederland zal uwe keuze toejuichen.

Ter bevordering der nationale zaak, verzoeken wij alle dagbladen der onafhankelijke pers deze regelen in hunne kolommen wel te willen overnemen.

EEN VADERLANDER.
(de Burger.)

Een Russisch wonder.

Onze Russische correspondent meldt ons, dat er in Rusland op dit oogenblik — tenzij hij zeer onlangs door de mazelen mogt zijn weggemaaid — een der zeldzaamste en merkwaardigste menschelijke wezens onder de zon bestaat.

De persoon in kwestie is een kolonel van de dragonders. Hij is geen twaalf duim hoog als hij staat; eigenlijk staat hij in het geheel niet; van top tot teen, is hij ongeveer een voet lang, een gemiddeld zesde deel des dragonders. Ofschoon aan het hoofd van een regiment geplaatst, heeft hij, voor zoo ver men weet, nog nooit het commando gegeven, naardien zijne spraak bestaat uit onbestemde klanken. De kolonel is zeer bemind bij de dames, ofschoon hij haar volstrekt geene opmerkzaamheid bewijst; zij noemen hem schoon, alhoewel zijne trekken zoo onduidelijk zijn, dat het onmogelijk is den vorm van zijnen neus te beschrijven, of met eenige zekerheid te bepalen van wat kleur zijne oogen zijn. Ofschoon zijn hoofd bijna kaal is, vertoont zijne bovenlip geenen zweem van knevel, en is er op zijne wangen geen spoor van bakkebaard te ontdekken.

Geen held — men weet het — of hij stort soms tranen; maar bij onzen officier zijn de aanvallen van tranen zoo veelvuldig, dat men dezelve vreemd vindt voor eenen kolonel van dragonders; zijne smart is luidruchtiger dan die des krijgsmans plagt te zijn. Kavalleristen, vooral, dompelen soms hunne zorgen in drank; maar de zorgen van onzen kolonel laten zich het liefst lenigen door voedsel, ofschoon beweerd wordt dat hij soms troost vindt bij de flesch.

's Kolonels gewoonten zijn even vreemd als zijn persoon. Bij niemands weten, ging hij nog te bed, ofschoon hij menigmaal des daags slaapt, zijne rust nemende — gelijk een oude strijder — wanneer en waar hij kan. Wel is het noodig hem steeds naar zijn nachtleger te dragen, maar dronken was hij nog nooit. Hij zag nog geen vuur, dan van huiselijken aard, en het kruid dat hij rook sproot uit het plantenrijk. Men zegt dat hij eene wond aan den arm ontving van eene hand eenes lancettiers. Ofschoon nog geen veteraan, mist hij al zijne tanden, en kan geen dierlijk voedsel nemen, hij is genoodzaakt zijn leven te onderhouden met zuigen of met lepelkost: Zijne uniform bestaat uit eene muts en een jurk, met purper en kant geboord.

De bevestiging van al deze bijzonderheden kan men vinden in den *Morning Post*, van den 12. dezer, welke vermeldt:

Dat de keizer van Rusland zijnen onlangs geboren kleinzoon, den groothertog VLADEMIR ALEXANDROWITCH benoemd heeft tot kolonel van het regiment dragonders der garde. *(Punch.)*

Aan de stadspoorten te Deventer las men dezer dagen het onderstaande versje:

NAPOLEON, *die beroerde vent,*
Bragt het brood op 30 *cent;*
Maar onzen WILLEM, *die brave man,*
Die maakt er 68 *van!*

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. Junij Sedert den 1. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Einigkeit, J. Kruitzman, Hamburg, stukgoed; de jonge Heere, H. van Calker, Dantzich, zaad; Louise Sephise, J. M. Pedersen, Thiffid, rogge; Johanna, N. H. Kroon, Eckenforde, tarwe; Trijntje, J. A. Meijer, Kjortemunde, raapzaad, Emanuel, L. Horne, Weile, garst; Omonica, P. Lind, Nijkioping, rogge; Auguste, J. Hansen, Havre, tarwe; Christine, A. Rinkel, Koningsbergen, rogge; Anna, J. Andersen, Aargow, stukgoed; Elise, L. Kenning, Memel, tarwe.

Voor Gend bestemd:

Erwartung, P. Hanser, Frederiksund, Johannes, J. J. Nije, Mallerieijs, beide tarwe; Annette, J. Jorgens, Oostzee, rogge.

Voor Brussel bestemd:

Jufvr. Sarah Anna Cornelia, P. P. Muntendam, Koningsbergen, tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

The Echo, J. Tasman, two Brothers, W. Cooke, beide ballast, Londen; Dianiaut, H. Jansens, Wilhelmine, J. Schmidt, beide ballast, Riga.

Van de Oostzee gezeild;

Christina, B. J. Rinkela, tarwe, Londen, laatst van Vlissingen.

Van Vlissingen gezeild;

The Hope, J. R. Easter, balken, Hastings.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

3 Junij 1847.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.		
O. Z. Tarwe (1845)	f .	Z. Gr. Erwten	f 15.50	
N. dito dito	- 17.25	W. Witte dito	- .	
O. Walch. Tarwe (1845)	- .	Z. Paardenboonen	- 9.50	
Nieuwe dito	- 17.50	W. Koolzaad	- .	
Zeeuwsche Rogge	- .	Zomer dito	- .	
Vreemde dito f 14.00	- 16.00	Gort No. 3	- 25.00	
Winter garst	- 10.50	" " 2	- 21.00	
Zomergarst	- 10.10	" " 1	- 19.00	
Haver	- 5.75	Raapolie	f 38.50	p. v.
Boekweit	- .	Patentolie	- 40.50	-
W. Witteboonen	- 18.50	Lijnolie	- 56.50	-
Dito Bruineboonen	- 18.00	Lijnkoeken f	de 104	st.
W. Paardenboonen	- 10.00	Raapkoeken	-	-
W. Gr. Erwten	- 16.50			

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure
Sluiting des avonds 9 "
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

heeft, kan dikwijls de arme drommel tot niet anders, dan tot zijn vorig bedrijf, zijn toevlugt nemen.

Wat bij de lezing van het bedoelde stuk verwondering baart, is het groot aantal van veroordeelden, die behalve gevangenisstraf ook nog eenen borgtogt moeten stellen voor goed gedrag in het vervolg: vooral komt deze bijvoeging voor in de opgaven van Buckinghamshire, welk graafschap meer dan eenig ander van wild voorzien is. Men leest dikwijls er bij, dat bij gebrek van eene borgstelling voor een jaar, de veroordeelde zes maanden langer gevangen moet blijven. De monsterachtige ongelijkheid, dat het misdrijf, zelf met 14 dagen gevangenis gestraft wordt, terwijl de onschuldige omstandigheid, dat men geen geld heeft tot eenen borgtogt, de schuldige nog zes maanden in de gevangenis moet smachten, moet den regtschapen mensch ergeren, behalve de vrederegters of de sheriffs landbezitters, die liefhebbers zijn van jagen. Zoo wordt bij herhaling van strooperij des nachts, behalve de zwaardere straf, de schuldige ook nog genoodzaakt eenen borgtogt te stellen, dat hij in geen jaren zal stroopen, en bij gebreke van dien moet hij een jaar langer gevangen zitten.

De heer Philips, de onder-secretaris van staat, omtrent deze gewoonte door eene commissie van het Parlement ondervraagd zijnde, antwoordde, dat dit volgens zijne meening eene bron was voor wreede onderdrukking. Hoe ongerijmd toch is het, van eenen strooper, die door gebrek tot dit bedrijf gebragt wordt, eenen borgtogt te vorderen. Al waren het een arbeider, welke pachter zou eenen man in zijn dienst willen nemen, die de landaristocratie vertoorn heeft? Natuurlijk moeten bijna alle stroopers deze bijgevoegde straf zich laten welgevallen. Zeker was dit de bedoeling niet des wetgevers; maar men houdt zich naar aan de letter van de wet.

Men ziet bovendien met leedwezen telkens dezelfde namen terugkeeren op de lijsten der eigenaars, op wier jagtgronden de overtredingen zijn begaan. Vooral ontmoet men hier de naam van lord Salisbury in Hertfordshire, van de hertogen van New-Castle en Portland in Nottinghamshire, van de graven van Eldon en Digby in Dorsetshire, van den markies van Exeter en de hertogen van Ruthland en Cleveland. Dit zijn de voornaamste mannen, welke de kerkers zoo ruim doen bevolken en ons aantoonen, hoeveel kwaads een enkel mensch kan doen. De hertog van Buckingham is behendiger geweest dan de bovengenoemde groote landeigenaars; daar zijn naam in het boven bedoelde rapport nergens voorkomt, ofschoon men weet, dat zijne lordschap de uitgestrektste jagtgronden bezit, welligt van alle grooten in Engeland, dat hij juist niet mededoogend gezind is jegens de stroopers, en dat hij meer dan een ander het zijne toebrengt, om den kerker van gevangenen te voorzien. Maar men moet weten, dat de talrijke opengeblevene plaatsen den naam moesten bevatten van een en denzelfden heer, op wiens goederen zich meer dan eene pachthoeve bevindt, waar het wild ten minste een vierde gedeelte van den oogst vernielt. Het parlementair onderzoek heeft deze bijzonderheid doen kennen en niet geaarzeld den naam van den hertog van Buckingham te noemen. Ook de naam van de Koningin Victoria komt in dit stuk voor; maar wij vertrouwen, dat indien H. M. behoorlijk ingelicht werd omtrent het verderfelijk stelsel der jagtwetten, zij zonder twijfel een einde zou maken aan zooveel onregt, dat hierdoor aan hare onderdanen gedaan wordt.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.